

Januari 2012

Curaçao

Wijzigingen **BURGERLIJK WETBOEK**

Op 1 januari 2012 is een dertiental landsverordeningen voor Curaçao van kracht geworden, waarmee een tweede fase in het project tot invoering van een nieuw burgerlijk wetboek op Curaçao is voltooid. De eerste fase van dit project, waarbij achttien landsverordeningen voor destijds de Nederlandse Antillen van kracht werden, was reeds in 2001 voltooid. De dertien landsverordeningen raken alle acht boeken van het burgerlijk wetboek.

Na het lezen van deze publicatie bent u op de hoogte van de meest belangrijke wijzigingen. Door middel van het aanklikken op pagina twee van het door u geselecteerde hoofdstuk, wordt u automatisch doorgeleid naar de relevante landsverordening. Indien u vragen heeft omtrent de interpretatie van een bepaalde wijziging, dan kunt u contact opnemen met een van de in deze publicatie genoemde advocaten.

VanEps Kunneman VanDoorne

Lawyers in Business | Aruba | Bonaire | Curaçao | St. Maarten | Amsterdam

Het betreft de volgende dertien landsverordeningen:

1. [LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening herziening huwelijksvermogensrecht).
2. [LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening gerechtelijke vaststelling van het vaderschap).
3. [LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek ter zake van gezamenlijk gezag over minderjarige kinderen](#)
(Landsverordening gezamenlijk gezag).
4. [LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Invoering centraal meldpunt kindermishandeling).
5. [LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening herziening Boek 2 BW).
6. [LANDSVERORDENING houdende aanvulling van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek met bepalingen inzake trusts](#)
(Landsverordening trust).
7. [LANDSVERORDENING tot vaststelling van Boek 4 en titel 3 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening erfrecht en schenking).
8. [LANDSVERORDENING tot aanvulling van titel 1 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek met bepalingen inzake koop van onroerende zaken alsmede vaststelling van titel 12 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk).
9. [LANDSVERORDENING tot aanvulling van titel 1 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek met bepalingen tot bescherming van de consument, in het bijzonder betreffende op afstand gesloten overeenkomsten en garanties](#)
(Landsverordening consumentenkoop op afstand).
10. [LANDSVERORDENING tot vaststelling van titel 4 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening huur).
11. [LANDSVERORDENING tot vaststelling van titel 13 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening personenvennootschap).
12. [LANDSVERORDENING tot vaststelling van de titels 17 en 18 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek](#)
(Landsverordening verzekering en lijfrente).
13. [LANDSVERORDENING tot aanpassing van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en het Faillissementsbesluit 1931 aan een aantal aanvullingen van het nieuwe Burgerlijke Wetboek.](#)

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Mayesi R. Hammoud
hammoud@ekvandoorne.com

G.B. (Molly) Steward
steward@ekvandoorne.com

1. LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening herziening huwelijksvermogensrecht).

Met de invoering van de Landsverordening herziening huwelijksvermogensrecht is, ondermeer, gebroken met de regel dat de vergoedingsvordering tussen echtgenoten in privé, in beginsel, een nominale vordering is. Deze "nominalistische leer" is met de invoering van de Landsverordening herziening huwelijksvermogensrecht vervangen door de zogenaamde "beleggingsleer". Deze leer brengt met zich mee dat bij vaststelling van de vergoedingsvordering wordt gekeken naar de waarde van het, door middel van het in de gemeenschap gebrachte geld, aangeschafte of verbeterde goed. Daarmee wordt bewerkstelligd dat de echtgenoot, die recht heeft op een vergoeding, ook meedeelt in eventueel verlies. Deze nieuwe regel geldt ook indien twee personen hebben samengeleefd als waren zij gehuwd.

Nieuw is ook de bepaling dat een verworven goed niet in de gemeenschap valt indien het voor meer dan de helft is betaald met het vermogen van de handelend echtgenoot. Er zijn derhalve dan ook slechts twee mogelijkheden met betrekking tot goederen in de (huwelijks) gemeenschap, een goed valt óf geheel in de gemeenschap, óf er geheel buiten.

Het tijdstip van ontbinding van een huwelijksgemeenschap is met de invoering van de Landsverordening herziening huwelijksvermogensrecht vervroegd. Indien het huwelijk wordt beëindigd door echtscheiding, is de gemeenschap van rechtswege ontbonden op het tijdstip van indiening van het verzoek tot echtscheiding. Door invoering van deze nieuwe bepaling wordt voorkomen dat een echtgenoot wordt benadeeld door handelingen van de andere echtgenoot gedurende de (vaak lange) echtscheidingsprocedure.

Opvallend is dat met de invoering van de Landsverordening herziening huwelijksvermogensrecht de bepaling dat echtgenoten jegens elkaar tot samenwoning verplicht zijn blijft gelden, ondanks dat deze bepaling moeilijk of nauwelijks afdwingbaar is. In Nederland bestaat deze bepaling niet meer.

Januari 2012

Curaçao

Wilt u meer informatie
over deze landsverordening,
neem dan contact op met:

Mayesi R. Hammoud
hammoud@ekvandoorne.com

G.B. (Molly) Steward
steward@ekvandoorne.com

2. LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening gerechtelijke vaststelling van het vaderschap).

De wet, zoals die gold tot 31 januari 2011, voorzag (nog) niet in de mogelijkheid voor gerechtelijke vaststelling van het vaderschap, terwijl, aan de andere kant, ieder kind wel al het recht had om te weten wie zijn biologische ouders zijn. Het feit dat er nog geen wettelijke bepaling was, welke gerechtelijke vastlegging van het vaderschap mogelijk maakt, kon worden aangemerkt als zijnde in strijd met een aantal belangrijke mensenrechtelijke verdragen (bijvoorbeeld het EVRM en IVBPR). Door de invoering van de Landsverordening gerechtelijke vaststelling van het vaderschap is daar verandering in gebracht.

Wat deze kwestie bijzonder interessant maakt zijn voornamelijk de erfrechtelijke aspecten. Door gerechtelijke vastlegging van het vaderschap kunnen er bijvoorbeeld 'problemen' ontstaan indien de door de overleden vader buiten huwelijk verwekte kinderen het vaderschap gerechtelijk laten vastleggen en vervolgens als mede erfgenaam meedelen in de nalatenschap. Artikel 1:207a zoals opgenomen in de Landsverordening gerechtelijke vaststelling van het vaderschap bepaalt echter, dat de rechter bevoegd is de erfrechtelijke aanspraken van een kind te beperken indien de gerechtelijke vastlegging van het vaderschap pas plaatsvond na diens overlijden.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Mayesi R. Hammoud
hammoud@ekvandoorne.com

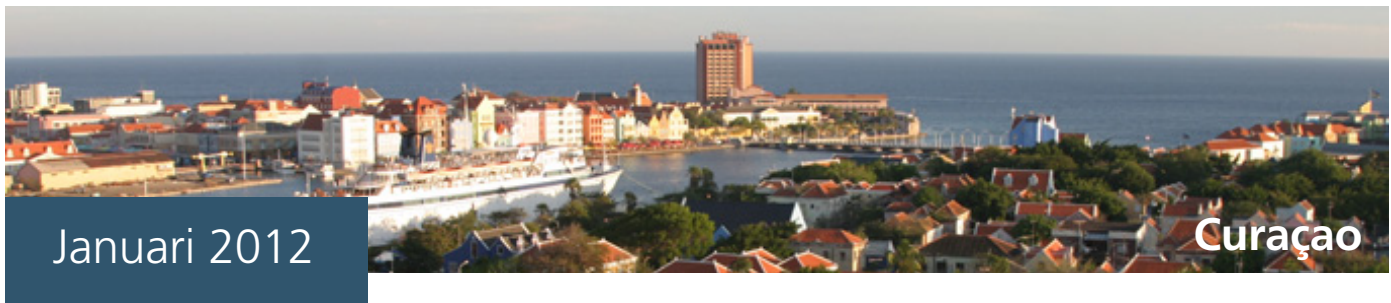
G.B. (Molly) Steward
steward@ekvandoorne.com

3. LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek ter zake van gezamenlijk gezag over minderjarige kinderen (Landsverordening gezamenlijk gezag).

Door invoering van de Landsverordening gezamenlijk gezag is als nieuwe norm ingevoerd dat, in tegenstelling tot voor de invoering het geval was, het gezamenlijk gezag van ouders in stand blijft na echtscheiding. Reden hiervoor is ondermeer dat ouders ook onder het oude recht al reeds, op hun gezamenlijk verzoek, belast konden blijven met het gezamenlijk gezag. Het feit dat dit echter slecht kon op gezamenlijke verzoek van beide ouders is door de Hoge Raad in strijd geacht met artikel 6 en 8 EVRM. Het gezamenlijk gezag heeft, aldus de memorie van toelichting bij de Landsverordening gezamenlijke gezag, als voordeel dat beide ouders beter kunnen worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid jegens hun kind.

Een ouder (of beide gezamenlijk) kan (kunnen) na de echtscheiding wel verzoeken om alleen met het gezag over de kinderen te worden belast. Het feit dat één van de ouders het gezag verzoekt is hierbij niet voldoende. Op de ouder die eenhoofdig gezag verzoekt rust een motiveringsplicht. Ook nadat één ouder met het gezag is belast, kan daarna opnieuw verzocht worden tot gezamenlijk gezag.

Net als voor de invoering van de Landsverordening gezamenlijk gezag, heeft de moeder van rechtswege het gezag over een kind, indien het kind buiten het huwelijk geboren is. Echter, de vader kan, door invoering van de Landsverordening gezamenlijk gezag, nu zelfstandig een verzoek doen tot eenhoofdig gezag, dan wel gezamenlijk gezag. Voorwaarde is dan wel dat de vader het kind heeft erkend.

Januari 2012

Curaçao

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Mayesi R. Hammoud
hammoud@ekvandoorne.com

G.B. (Molly) Steward
steward@ekvandoorne.com

4. LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening invoering centraal meldpunt kindermishandeling).

Voor de beroepsgroep die op grond van zijn beroep tot geheimhouding verplicht is (zoals bijvoorbeeld advocaten) was het niet altijd duidelijk wanneer wel of niet het beroepsgeheim doorbroken mag worden om kindermishandeling te melden. Op Curaçao geldt in dit verband, vanaf de invoering van Landsverordening invoering centraal meldpunt kindermishandeling, een meldrecht (en dus geen meldplicht). Bij beschikking van de Minister van Justitie van 12 februari 2009 is besloten tot instelling van een aparte sectie binnen de Voogdijraad genaamd Centraal Meldpunt Kindermishandeling. In artikel 243b zoals opgenomen in de Landsverordening invoering centraal meldpunt kindermishandeling wordt vastgelegd dat voornoemd meldpunt bij de uitvoering van zijn taken rekening dient te houden met de wens van melders om anoniem te blijven. Dit betekent overigens niet dat anonimiteit ten opzichte van het meldpunt zelf is toegestaan. Dit betekent 'slechts' dat melders van kindermishandeling niet aan derden bekend mogen worden gemaakt. Het beroepsgeheim mag daarbij doorbroken worden in geval van zwaar wegende maatschappelijke belangen.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Sabine M. Altena
altena@ekvandoorne.com

Focco W. Lunsingh Scheurleer
lunsingh@ekvandoorne.com

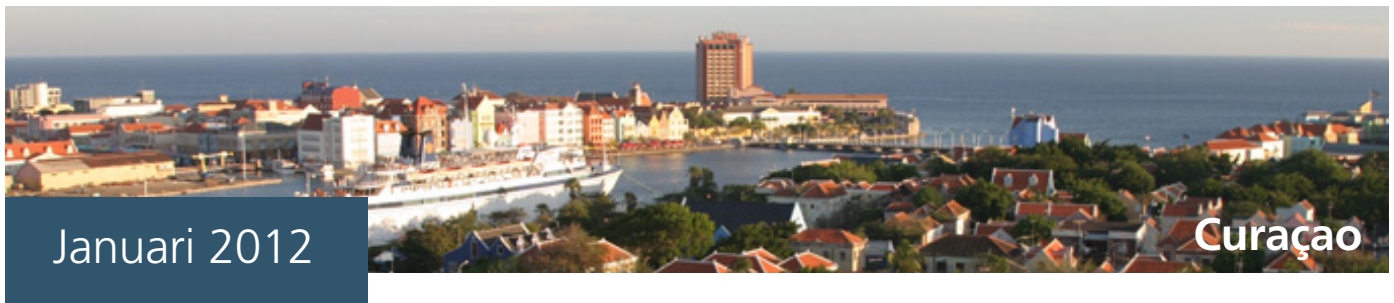
5. LANDSVERORDENING tot wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening herziening Boek 2 BW).

De Landverordening herziening Boek 2 is voor een belangrijk deel geïnspireerd door het Nederlandse voorstel 'flexwet', zoals dit in december 2009 door de Tweede Kamer is aangenomen. De concordantie met Nederland, die van groot belang is voor de rechtsontwikkeling binnen het Koninkrijk, wordt hierdoor bevorderd. Intussen zijn ook andere belangrijke wijzigingen, ingegeven door de ervaringen met het huidige Boek 2, aangebracht. Daarbij zijn soms oplossingen gekozen die, meer nog dan de Nederlandse flexwet, de flexibiliteit en bruikbaarheid van het systeem zullen verhogen. Alles bijeengenomen heeft dit geleid tot vrij ingrijpende wijzigingen en aanvullingen. In deze publicatie kunnen slechts een aantal van deze wijzigingen kort besproken worden.

Een belangrijke wijziging in de Landverordening herziening Boek 2 is dat er een rangorde is opgenomen die geldt tussen de verschillende regelingen die de organisatie van een rechtspersoon beheersen of kunnen beheersen. Uitgangspunt blijft dat de bepalingen van Boek 2 in de rangorde bovenaan staan. Daarna volgen de statuten van een rechtspersoon. De vennootschappelijke overeenkomst volgt daarna en als laatste in de rangorde het reglement. Bepalingen van een lagere regeling zijn nietig voor zover zij in strijd zijn met een hogere regeling. De vennootschappelijke overeenkomst heeft, meer nog dan de aandeelhoudersovereenkomst in de oude regeling, een duidelijke plek in de organisatie van de rechtspersoon gekregen. Uitdrukkelijk is bepaald dat bepalingen in een vennootschappelijke overeenkomst hetzelfde rechtsgevolg hebben als statutaire bepalingen, voor zover niet anders uit de wet, de statuten of de overeenkomst voortvloeit. Door opgave aan het handelsregister van het bestaan en het teniet gaan van een vennootschappelijke overeenkomst is het ook voor derden mogelijk om op de hoogte te zijn van het bestaan van een dergelijke overeenkomst. Opvallend is dat deze wetenschap op basis van de inschrijving van het handelsregister NIET met zich meebrengt dat beperkingen in de bestuursbevoegdheid, die zijn opgenomen in een vennootschappelijke overeenkomst, aan een derde kunnen worden tegengeworpen op grond van artikel 2:10 lid 3 sub b¹. De uitleg die hierbij wordt gegeven is dat door inschrijving van het feit dat er een vennootschappelijke overeenkomst is, de derde de inhoud van de vennootschappelijke overeenkomst, en dus ook de daarin opgenomen beperkingen in de vertegenwoordigingsbevoegdheid, nog niet kent. Dat zal anders zijn als naast inschrijving van het bestaan van de vennootschappelijke overeenkomst deze overeenkomst ook daadwerkelijk ter inzage wordt gegeven. Het enkel ter inzage leggen bij het handelsregister is niet voldoende, omdat op de derde geen plicht rust om te onderzoeken of een vennootschappelijke overeenkomst ook ter inzage is gelegd. Slechts het overhandigen van de vennootschappelijke overeenkomst, met de daarin opgenomen beperkingen in de vertegenwoordigingsbevoegdheid, aan de derde, zal ertoe leiden dat de derde van de beperkingen op de hoogte was en deze beperkingen aan hem kunnen worden tegengeworpen. Hetzelfde geldt voor de beperkingen die zijn opgenomen in een reglement.

Een andere voor de praktijk belangrijke wijziging is de herschrijving van de tegenstrijdig belang regeling. In de oude regeling was de algemene vergadering van aandeelhouders, in alle gevallen van een tegenstrijdig belang tussen de rechtspersoon en een bestuurder dan wel de rechtspersoon en een commissaris, lid of aandeelhouder, bevoegd om een bijzonder vertegenwoordiger aan te wijzen. Deze bevoegdheid bestond ongeacht wat er in de wet, de statuten of een daarop

¹ Artikel 2:10 lid 3 sub b bepaalt dat beperkingen van de vertegenwoordigingsbevoegdheid, waarvan een derde door raadpleging van het handelsregister op de hoogte kon zijn, aan deze derde tegengeworpen kunnen worden.

Januari 2012

Curaçao

gebaseerd reglement geregeld was over tegenstrijdig belang. Dit leidde in de praktijk tot de moeilijkheid dat, ondanks het feit dat de regeling werd gevolgd die in de wet of de statuten was opgeschreven, men er toch niet zeker van was of de algemene vergadering niet iemand als bijzonder vertegenwoordiger had willen aanwijzen. In de praktijk moest men dus voor de zekerheid, in alle gevallen van een tegenstrijdig belang, de algemene vergadering vragen of ze iemand wilden aanwijzen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen. In de nieuwe regeling, zoals opgenomen in de Landsverordening herziening Boek 2, bestaat deze bevoegdheid van de algemene vergadering niet meer. De regeling geeft nu een korte en duidelijke beschrijving van wie er bevoegdheid is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen in geval van een direct tegenstrijdig belang tussen de rechtspersoon en een bestuurder. Daarnaast geeft de regeling de vrijheid om in de statuten of een reglement een geheel andere regeling op te nemen.

Ander belangrijke wijzigingen zijn dat de regeling voor doeloverschrijding is gewijzigd, de regeling over bestuurdersaansprakelijkheid bij faillissement is verbeterd, de enquêteregeling voor alle rechtspersonen is ingevoerd, fusie van een NV of BV met een buitenlandse vennootschap, waarbij de NV of BV in een buitenlandse vennootschap verdwijnt, mogelijk is geworden en de persoonlijke aansprakelijkheid voor bestuurders en aandeelhouders in geval van omzetting van een NV of BV in een buitenlandse rechtspersoon verdwijnt.

Ten slotte is een belangrijke wijziging de mogelijkheid om in de statuten van een NV of BV verbintenrechtelijke verplichtingen op te nemen die aan het aandeelhouderschap zullen zijn verbonden en die zullen gelden jegens de vennootschap of derden of tussen aandeelhouders onderling. In de memorie van toelichting bij de Landsverordening herziening Boek 2 wordt als voorbeeld van een dergelijke verplichting genoemd de verplichting om geen met de vennootschap concurrerende handelingen te verrichten, de verplichting om op enig moment een vennootschappelijke overeenkomst aan te gaan of bijvoorbeeld de verplichting om aandelen aan te moeten bieden alvorens de aandelen te mogen overdragen aan een derde. In alle gevallen is de mogelijkheid om extra verplichtingen op te nemen beperkt tot verplichtingen voor de houders van aandelen op naam.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Sabine M. Altena
altena@ekvandoorne.com

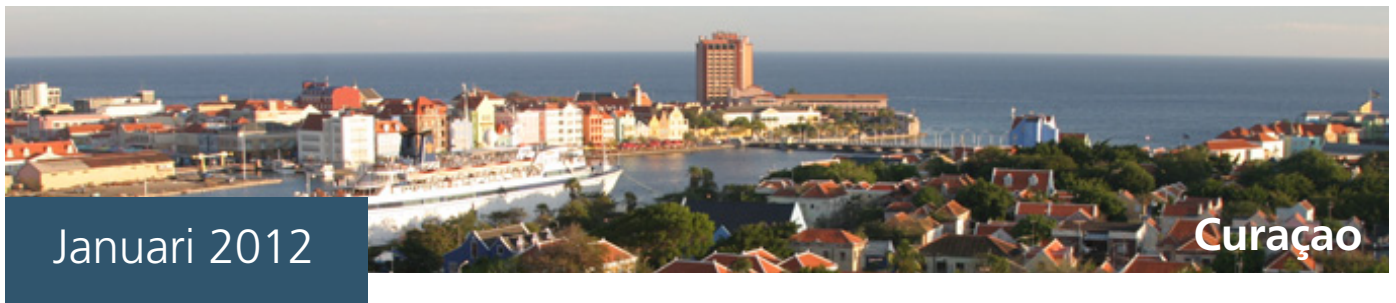
J.M. Randolph S. van Eps
eps@ekvandoorne.com

6. LANDSVERORDENING houdende aanvulling van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek met bepalingen inzake trusts (Landsverordening trust).

Een trust als bedoeld in de Landsverordening trust is een bij eenzijdige of meerzijdige rechtshandeling ingestelde rechtsbetrekking waarbij goederen onder de macht van een trustee worden of zullen worden gebracht ten behoeve van een begunstigde of voor een bepaald doel. Van de eenzijdige of meerzijdige rechtshandeling waarbij de trust wordt ingesteld moet blijken uit een notariële akte. In de notariële akte is tevens opgenomen wie de trustee is, wie de begunstigde is, wat de doelstelling van de trust is en er wordt een omschrijving gegeven van het trustvermogen. Er dient tenminste één binnen Curaçao woonachtige of gevestigde trustee te worden aangewezen. Van deze verplichting kan de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (Centrale Bank) ontheffing verlenen. Op grond van de financiële toezicht regelgeving van de Centrale Bank (de Landsverordening toezicht trustwezen) kan het vereist zijn dat de trustee een vergunning aanvraagt bij de Centrale Bank.

De trust is een overeenkomst van eigen aard. De trust is geen rechtspersoon en kwalificeert niet als een personenvennootschap. Een van de belangrijkste kenmerken van de trust is dat het trustvermogen is afgescheiden van het privévermogen van de trustee en van eventuele andere trustvermogens die de trustee houdt. Een trustee heeft derhalve twee soorten vermogens, zijn eigen vermogen en een of meer trustvermogens. Het verschil tussen die twee vermogens ligt in de strekking van die vermogens: het eigen vermogen strekt tot eigen voordeel en nut van de trustee; het trustvermogen strekt tot voordeel en nut van de begunstigde of voor een bepaald doel. De trustee is juridisch eigenaar van het vermogen zonder eigen belang, maar met plichten jegens de economische eigenaar, de begunstigde. Het afgescheiden karakter van het vermogen brengt met zich mee dat het aan de trustee toebehorende juridische eigendom van het trustvermogen niet in het faillissement van de trustee wordt betrokken, dat het geen deel uitmaakt van de huwelijksgemeenschap waarin de trustee gehuwd mocht zijn en evenmin van diens nalatenschap. Het afgescheiden vermogen brengt verder met zich mee dat privécrediteuren van een trustee zich niet kunnen verhalen op het trustvermogen. Omgekeerd kunnen crediteuren van het trustvermogen, dat wil zeggen crediteuren aan wie kenbaar was gemaakt dat zij handelden met een trustee in zijn hoedanigheid van trustee van het trustvermogen, zich in beginsel niet verhalen op het privévermogen van de trustee.

De trustee is volledig beschikkingsbevoegd ten aanzien van het trustvermogen. In de trustakte kan de beschikkingsbevoegdheid van de trustee met betrekking tot het trustvermogen worden beperkt. Deze beperking van de beschikkingsbevoegdheid van de trustee is volgens de memorie van toelichting bij de Landsverordening trust gerechtvaardigd omdat het trustvermogen niet strekt tot eigen voordeel en nut, doch tot voordeel of nut van de begunstigde. Ter bescherming van het trustvermogen en in het belang van de begunstigde is het van belang dat een eventuele beperking ook goederenrechtelijk geldt jegens verkrijgers die de beschikkingsbevoegdheid kenden of geacht werden te kennen. Derden worden beschermd door de verplichting tot openbaarmaking van eventuele in de trustakte opgenomen beperkingen van de beschikkingsbevoegdheid van de trustee. De goederenrechtelijke werking van de beperking van de beschikkingsbevoegdheid van de trustee leidt ertoe dat de overdracht van trustgoederen door een beschikkingsbevoegde trustee aan een derdeverkrijger die niet te goeder trouw was, nietig is en dat de trustgoederen kunnen worden teruggevorderd. Tevens brengt het met zich mee dat de trustgoederen ook gedurende de tijd waarin ze door de derde werden gehouden een afgescheiden vermogen blijven.

Januari 2012

Curaçao

De Landverordening trust biedt ook de mogelijkheid om een protector te benoemen. De rol van de protector binnen het trustverband is om toezicht te houden op de trustee en deze van advies te voorzien.

De notaris die de akte van instelling van de trust heeft verleden is verplicht de trust en eventuele beperkingen in de beschikkingsbevoegdheid van de trustee in te schrijven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Yvo Peters
peters@ekvandoorne.com

Mayesi R. Hammoud
hammoud@ekvandoorne.com

7. LANDSVERORDENING tot vaststelling van Boek 4 en titel 3 van Boek 7 het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening erfrecht en schenking).

Erfrecht

De belangrijkste en ingrijpendste verandering welke invoering van de Landsverordening erfrecht en schenking met zich meebrengt, is de afschaffing van de legitieme portie. In Nederland is de legitieme portie nog niet afgeschaft.

Volgens de memorie van toelichting bij de Landsverordening erfrecht en schenking is reden voor de afschaffing van de legitieme portie gelegen in het feit dat de legitieme portie een ernstige inbreuk op de beschikkingsvrijheid van de mens met zich meebrengt, zonder dat deze (door te stellen dat de legitieme portie de rust binnen de familie bevordert), een voldoende rechtvaardiging voor die inbreuk oplevert.

De introductie van de wettelijke verdeling, als opvolgster van de testamentaire ouderlijke boedelverdeling, is een andere belangrijke wijziging van het erfrecht. Deze houdt in dat de langstlevende echtgenoot van rechtswege de goederen van de nalatenschap verkrijgt. Ook de voldoening van de schulden van de nalatenschap komt voor de langstlevende echtgenoot zijn/haar rekening. Ieder van de kinderen verkrijgt vervolgens een in beginsel niet opeisbare geldvordering ten laste van de langstlevende echtgenoot ter grootte van de waarde van zijn erfdeel. Het moet hierbij, in beginsel, gaan om de gemeenschappelijke kinderen van de erflater en de langstlevende echtgenoot. De erflater kan echter bepalen dat deze regeling betreffende wettelijke verdeling ook geldt voor de kinderen die niet tevens kind van zijn/haar echtgenoot zijn. Onder omstandigheden, die in de regeling nader uitgewerkt zijn, hoeven de kinderen van de erflater geen genoegen te nemen met hun geldvordering en kunnen zij toch goederen uit de nalatenschap ontvangen.

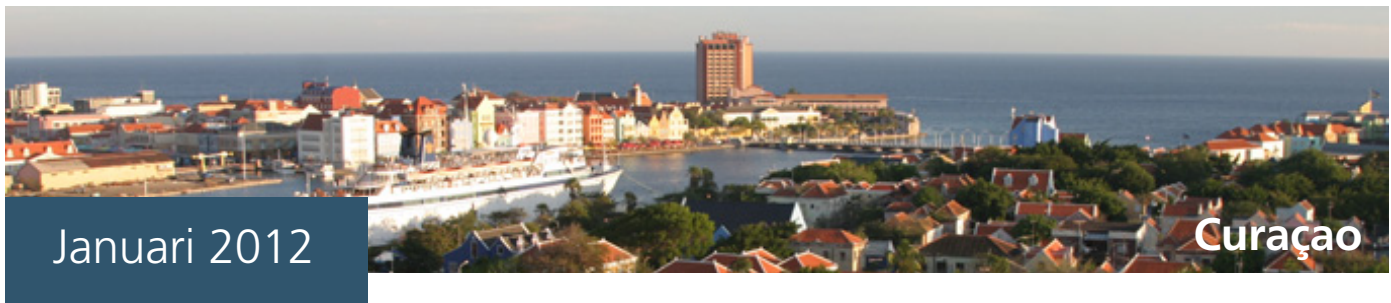
De vereffeningprocedure is een andere belangrijke wijziging welke intreedt bij invoering van de Landsverordening erfrecht en schenking. De vereffeningprocedure kan gezien worden als een opvolging van de beneficiaire aanvaarding en bepaalt dat de nalatenschap wordt vereffend met inachtneming van de voorschriften uit afdeling 3 van het nieuwe boek 4.

Schenking

Bij de Landsverordening erfrecht en schenking is ook titel 3 van Boek 7 van het Curaçaos Burgerlijk Wetboek vastgesteld. Hierdoor zijn de artikelen 7A:1685 tot en met 1712 BW betreffende schenkingen vervangen. Vanwege het nauwe verband met het erfrecht is deze materie tezamen met de wijzigingen van het erfrecht gelijktijdig en in één landsverordening opgenomen.

De Landsverordening erfrecht en schenking bestaat uit vijftien artikelen (7:175 – 188), waarvan de eerste twaalf artikelen zijn gewijd aan de schenking en de laatste drie aan het (nieuwe) begrip gift. De gift vormt het ruimere begrip en omvat, anders dan de schenking, ook andere handelingen dan een overeenkomst om niet. De schenking vormt aldus een species ('soort') van de gift.

De relevantie van het onderscheid tussen beide begrippen is erin gelegen dat op andere giften dan schenkingen de bepalingen omtrent schenking van toepassing zijn, echter met de restrictie: "voor zover de strekking van de betrokken bepalingen in verband met de aard van de handeling

Januari 2012

Curaçao

zich daartegen niet verzet.” De ratio van deze bepaling is, dat het eenvoudiger is om het duidelijk afgebakende begrip schenking te regelen, om vervolgens een algemene en flexibele regeling te treffen voor daarop lijkende giften.

Belangrijke verschillen tussen de nieuwe begrippen schenking en gift zijn:

- bij een gift behoeft er geen sprake te zijn van een overeenkomst;
- het ‘om niet’-vereiste wordt niet voor een gift gesteld.

Het onderscheid tussen de formele schenking, zijnde de obligatoire overeenkomst zoals omschreven in het huidige artikel 7A:1685 BW, en de materiële schenking, zijnde iedere handeling met de bedoeling een ander te verrijken ten koste van het eigen vermogen (bijvoorbeeld verkoop tegen een te lage prijs) is in de Landsverordening erfrecht en schenking gecodificeerd in de begrippen ‘schenking’ en ‘gift’. De literatuur en jurisprudentie van voor de invoering van de Landsverordening erfrecht en schenking zullen daarom (deels) hun gelding blijven behouden. Met de Landsverordening erfrecht en schenking is tegemoet gekomen aan de in de literatuur opgeworpen kritiek die eruit bestond dat de wet enkel voorzag in een regeling omtrent de formele schenking, waardoor het niet duidelijk was welke bepalingen enkel ten aanzien van formele schenkingen golden en welke ook van toepassing waren op materiële schenkingen.

Daarnaast is in de Landsverordening erfrecht en schenking de definitie van het begrip schenking verruimd. Niet langer is vereist dat er sprake moet zijn van ‘het geven van een goed uit het vermogen van de schenker’. De schenking kan op grond van de nieuwe regeling ook betrekking hebben op een doen of niet-doen, en kan geschieden bij wijze van kwijtschelding of vaststellingsovereenkomst.

Voorts is het vereiste, dat schenking in alle gevallen behoudens schenkingen van hand tot hand dient te geschieden bij notariële akte, vervallen. Onder de Landsverordening erfrecht en schenking is schenking bij notariële akte enkel vereist indien zij (i) de strekking heeft dat zij pas na het overlijden van de schenker zal worden uitgevoerd, of (ii) betrekking heeft op een registergoed.

In tegenstelling tot de oude regeling van Boek 7A van het Burgerlijk Wetboek, waaronder een schenking onherroepelijk was, kan onder de Landsverordening erfrecht en schenking, een schenking worden herroepen. Dit is met name van belang voor de schenking van een periodieke uitkering tot wederopzegging, die beschouwd moet worden als een schenking onder de ontbindende voorwaarde van opzegging.

Verder keert de oude regeling van art. 7A:1697 BW, welke schenkingen tussen echtgenoten verbiedt gedaan staande het huwelijk, niet terug.

Ten slotte verdient opmerking dat de bepalingen van de Landsverordening erfrecht en schenking materieel gelijk zijn aan de in Nederland met ingang van 1 januari 2003 in werking getreden titel 7.3 van het Nederlandse Burgerlijk Wetboek, echter met dien verstande dat de Landsverordening erfrecht en schenking is aangevuld met art. 7:175a “Schenking van een registergoed geschiedt bij notariële akte.”

Wilt u meer informatie
over *Koop van onroerende zaken*,
neem dan contact op met:

Peter van Dort
dort@ekvandoorne.com

Thijs J. Leijsen
leijsen@ekvandoorne.com

8. LANDSVERORDENING tot aanvulling van titel 1 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek met bepalingen inzake koop van onroerende zaken alsmede vaststelling van titel 12 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk).

Koop van onroerende zaken

In de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk wordt onder andere titel 1 van Boek 7 van het Burgerlijk wetboek aangevuld met bepalingen inzake de koop van onroerende zaken. Het gaat er met name om dat elke koop van een onroerende zaak voortaan schriftelijk moet worden aangegaan alsmede dat een koper van een tot bewoning bestemde onroerende zaak voortaan drie dagen bedenktijd heeft nadat de koop is gesloten.

De koop van een onroerende zaak dient voortaan schriftelijk te worden aangegaan. Zolang niet aan het vormvoorschrift is voldaan en nog geen levering van de onroerende zaak heeft plaatsgevonden, is de koop op die grond vernietigbaar zowel door de koper als door de verkoper. Met het stellen van het vormvoorschrift wordt beoogd eenduidigheid te bereiken over de vraag of en zo ja wanneer tussen koper en verkoper wilsovereenstemming bestaat. Een volmacht tot (ver)koop van een onroerende zaak dient overigens ook schriftelijk te worden verleend.

Bij de koop van een tot woning bestemde onroerende zaak, waarbij de koper een natuurlijk persoon is die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf, dient de schriftelijke koopovereenkomst aan de koper ter hand te worden gesteld. Gedurende drie dagen na deze terhandstelling heeft de koper het recht de koop te ontbinden, tenzij levering reeds heeft plaatsgevonden. De bedenktijd stelt de koper in de gelegenheid een deskundige in te schakelen en een overhaaste koopbeslissing te herstellen.

Komt, nadat de koper van voornoemd recht gebruik gemaakt heeft, binnen zes maanden tussen dezelfde partijen met betrekking tot dezelfde zaak opnieuw een koop tot stand, dan ontstaat het recht om gedurende drie dagen de koop te ontbinden overigens niet opnieuw.

Januari 2012

Curaçao

Wilt u meer informatie
over Aanneming van werk,
neem dan contact op met:

Rogier A.H. Tacke
tacke@ekvandoorne.com

Kimberley de l'Isle
delisle@ekvandoorne.com

Aanneming van werk

Nieuw in de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk is titel 12 (artikelen 750 tot en met 769) waarin de bijzondere overeenkomst aanneming van werk is geregeld.

Aanneming van werk is een overeenkomst waarbij de ene partij, de aannemer, zich jegens de andere partij, de opdrachtgever, verbindt om buiten dienstbetrekking een werk van stoffelijke aard tot stand te brengen en op te leveren tegen een door de opdrachtgever te betalen prijs in geld. Het gaat dus om een resultaatverbintenis. Van aanneming van werk is ook sprake indien de tegenprestatie niet of slechts gedeeltelijk uit geld bestaat, voor zover de aard van de tegenprestatie zich daartegen echter niet verzet. De Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk wordt op overeenkomsten van aanneming van werk die vóór inwerkingtreding zijn gesloten, pas één jaar ná het tijdstip van inwerkingtreding, derhalve op 1 januari 2013 van toepassing. Echter zal de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk wel van toepassing zijn op de gevolgen van niet nakoming in het geval dat een van de partijen na het in werking treden van de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk in de nakoming van haar verbintenissen tekortschiet, tenzij dat tekortschieten een voortzetting van een eerdere tekortkoming is.

De overeenkomst aanneming van werk onderscheidt zich van een arbeidsovereenkomst zoals omschreven in artikel 7A:1613a BW, omdat in tegenstelling tot een arbeidsovereenkomst, de aannemer van werk zich niet verbindt om gedurende een zekere tijd arbeid te verrichten. Inzet van de overeenkomst aanneming van werk is dat een zeker resultaat wordt bereikt. Daarbij kan overigens wel een oplevertijd worden afgesproken.

In de praktijk komt het vaak voor dat de aannemer zich niet slechts verbindt tot het verrichten van arbeid, maar ook tot levering van de nodige materialen om het werk tot stand te brengen. Om aanneming van werk af te bakenen van een overeenkomst tot koop (artikel 7:1 e.v. BW) dient men te kijken naar de aard van het te vervaardigen object en de aard van de te verrichten prestatie. Onder andere de bedoeling van partijen en de strekking van de overeenkomst zullen een rol spelen bij het kwalificeren van de overeenkomst.

In de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk is een bijzondere afdeling - afdeling 2 - opgenomen die van toepassing is op aanneming van werk die strekt tot de bouw van een woning, bestaande uit een onroerende zaak of bestanddeel daarvan, in opdracht van een natuurlijk persoon die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf. Een dergelijke overeenkomst dient schriftelijk te worden aangegaan, op straffe van vernietigbaarheid. De tussen partijen opgemaakte akte of het afschrift daarvan wordt aan de opdrachtgever ter hand gesteld. De bepalingen van afdeling 2 van boek 7 zijn niet van toepassing op overeenkomsten van aanneming van werk die gesloten zijn vóór het tijdstip waarop de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk in werking trad. Ook hier geldt dat de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk wel van toepassing is op de gevolgen van niet nakoming in het geval dat een van de partijen na het in werking treden van de Landsverordening koop van onroerende zaken en aanneming van werk in de nakoming van haar verbintenissen tekortschiet, tenzij dat tekortschieten een voortzetting van een eerdere tekortkoming is.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Sophie van Lint
lint@ekvandoorne.com

Reagan J. Celestijn
celestijn@ekvandoorne.com

9. LANDSVERORDENING tot aanvulling van titel 1 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek met bepalingen tot bescherming van de consument, in het bijzonder betreffende op afstand gesloten overeenkomsten en garanties (Landsverordening consumentenkoop op afstand).

Aan titel 1 van boek 7 Burgerlijk Wetboek is afdeling 9A 'Overeenkomsten op afstand' toegevoegd. De bepalingen in deze afdeling strekken ertoe om het consumentenkooprecht met betrekking tot op afstand gesloten overeenkomsten te verbeteren.

Bij een overeenkomst op afstand kan worden gedacht aan een overeenkomst die via internet, telefoon, fax of post wordt afgesloten. Artikel 7:46a zoals opgenomen in de Landsverordening consumentenkoop op afstand definieert de overeenkomst op afstand als volgt: de overeenkomst waarbij, in het kader van een door de verkoper of dienstverlener georganiseerd systeem voor verkoop of dienstverlening op afstand, tot het sluiten van de overeenkomst uitsluitend gebruik wordt gemaakt van één of meer technieken voor communicatie op afstand.

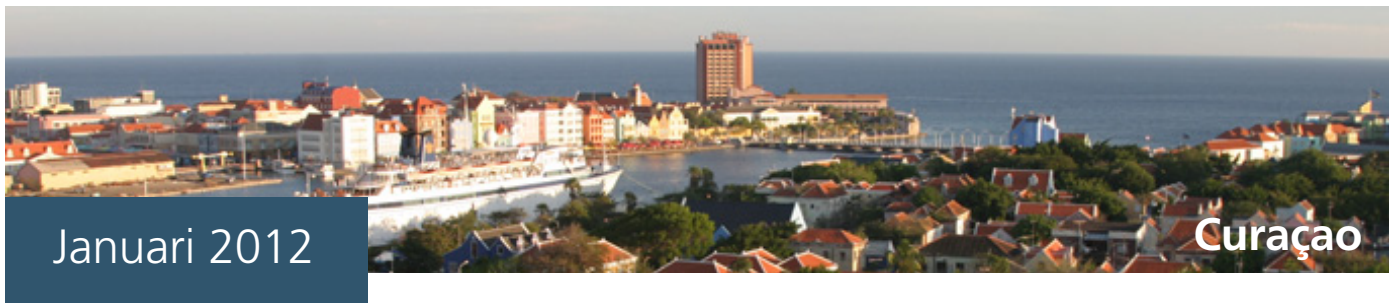
De wetgever is van mening dat consumenten die producten en diensten op afstand aanschaffen beter moeten worden beschermd. Deze consumentenbescherming wordt in de Landsverordening consumentenkoop op afstand op verschillende manieren vormgegeven.

Zo moet de verkoper bepaalde gegevens aan de koper verstrekken, tijdig voordat een koop op afstand wordt gesloten. Het gaat dan over gegevens over, onder meer, de identiteit van de verkoper, de prijs (inclusief alle belastingen), kosten van aflevering, de wijze van betaling, etc.

Verder krijgt de koper - als hij op afstand koopt - een bedenktijd van zeven dagen. Dat wil zeggen een koop op afstand kan gedurende zeven dagen na ontvangst van de zaak zonder opgave van redenen door de koper worden ontbonden, aldus artikel 7:46d. De verkoper kan in dat geval alleen de rechtstreekse kosten van het terugzenden van de zaak bij de koper in rekening brengen. De koper heeft recht op teruggave van de koopprijs als hij de koop op afstand binnen zeven dagen ontbindt, zonder voor hem daaruit voortvloeiende nadere kosten. Het gekochte moet wel zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen dertig dagen na de ontbinding worden teruggegeven aan de verkoper.

In de Landsverordening consumentenkoop op afstand zijn ook voorzieningen getroffen waardoor de consument wordt beschermd tegen frauduleus gebruik van de betaalkaart. Artikel 46g zoals opgenomen in de Landsverordening consumentenkoop op afstand bepaalt dat de natuurlijke persoon, die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf, van wie een betaalkaart frauduleus is gebruikt in het kader van koop op afstand, niet kan worden verplicht tot betaling van de gefraudeerde bedragen, tenzij het frauduleuze gebruik van de betaalkaart aan de natuurlijke persoon kan worden toegerekend.

Voorts is een regeling getroffen over het gebruik van elektronische contactgegevens, als deze contactgegevens zijn verkregen in het kader van de verkoop van een zaak en iemand deze contactgegevens wil gebruiken voor het maken van reclame voor soortgelijke zaken. Het gebruik van deze elektronische contactgegevens is toegestaan, maar aan de klant moet wel een mogelijkheid worden geboden om verzet aan te tekenen voor het verdere gebruik van de contactgegevens. Denk dan aan een nieuwsbrief die per e-mail wordt rondgestuurd: de

Januari 2012

aanbieder van een nieuwsbrief moet een link in de e-mail plaatsen, waarop de klant kan klikken als hij de nieuwsbrief niet meer wenst te ontvangen.

In de Landsverordening consumentenkoop op afstand wordt ook titel 1 van Boek 7 aangevuld met bepalingen die ertoe strekken dat de consument beter wordt beschermd bij het aanschaffen van producten en aanvragen van diensten van professionele aanbieders.

Onder consumentenkoop wordt verstaan de koop met betrekking tot een roerende zaak, die wordt gesloten door een verkoper die handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf, en een koper, natuurlijk persoon, die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf.

Een zaak beantwoordt niet aan de overeenkomst indien zij, mede gelet op de aard van de zaak en de mededelingen die de verkoper over de zaak heeft gedaan, niet de eigenschappen bezit die de koper op grond van de overeenkomst mocht verwachten. Bij een consumentkoop wordt vermoed dat de zaak bij aflevering niet aan de overeenkomst heeft beantwoord, indien de afwijking van het afgeleverde zich binnen een termijn van zes maanden na oplevering openbaart, tenzij de aard van de zaak of van de afwijking zich daartegen verzet. Deze nieuwe bepaling komt de consument in eventuele bewijsnood tegemoet, omdat het voor hem lastig kan zijn om te bewijzen dat een gebrek al bestond op het moment van aflevering van de zaak.

Indien het aan de consument afgeleverde niet aan de overeenkomst beantwoordt, dan kan de koper kosteloos onder andere herstel of vervanging van de afgeleverde zaak eisen. De verkoper is verplicht om, binnen een redelijke termijn, hieraan te voldoen, tenzij herstel of vervanging onmogelijk is of dit van de verkoper redelijkerwijs niet gevegd kan worden. In dat geval kan de koper de overeenkomst ontbinden.

De consument dient binnen bekwame tijd nadat hij heeft ontdekt, of redelijkerwijs had behoren te ontdekken, dat het geleverde niet aan de overeenkomst beantwoordt de verkoper op de hoogte te stellen. Indien de consument dit niet tijdig doet, dan kan hij er geen beroep meer op doen dat het afgeleverde niet aan de overeenkomst beantwoordt. Hierdoor wordt de verkoper beschermd tegen te late en daardoor moeilijk te betwisten klachten. Wettelijk is vastgelegd dat een kennisgeving binnen een termijn van twee maanden na ontdekking tijdig is. Of in het algemeen een kennisgeving na twee maanden nog als tijdig valt aan te merken, hangt af van de omstandigheden van het geval.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Peter van Dort
dort@ekvandoorne.com

Thijs J. Leijsen
leijsen@ekvandoorne.com

10. LANDSVERORDENING tot vaststelling van titel 4 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening huur).

Door inwerkingtreding van de Landsverordening huur is de zevende titel van Boek 7A van het Burgerlijk Wetboek van Curaçao vervangen door een titel 4 (Huur) van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek van Curaçao. De Nederlandse gebrekenregeling, die de positie van de huurder verbetert, is hierbij overgenomen. Een van de andere wijzigingen is dat de huurcommissie-regeling in grote lijnen gemoderniseerd is overgenomen, waarbij de huurcommissie-regeling zelf is ingetrokken.

Een gebrek is een staat of eigenschap van de zaak of een andere niet aan de huurder toe te rekenen omstandigheid, waardoor de zaak aan de huurder niet het genot kan verschaffen dat een huurder bij het aangaan van de overeenkomst mag verwachten. De verhuurder is verplicht op verlangen van de huurder gebreken te verhelpen, tenzij dit onmogelijk is of uitgaven vereist die in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs niet van de verhuurder zijn te vergen. Deze verplichting geldt niet ten aanzien van kleine herstellingen en ten aanzien van gebreken waarvoor de huurder jegens de verhuurder aansprakelijk is.

De huurder kan in geval van vermindering van huurgenot ten gevolge van een gebrek vermindering van de huurprijs vorderen. De huurprijsvermindering dient wel in verhouding te staan tot de genotsvermindering. Indien een gebrek het deel van gehuurde woonruimte dat voor de huurder noodzakelijk is, onbewoonbaar maakt, is de huurder bevoegd de huurovereenkomst te ontbinden.

Zoals gezegd zijn de bepalingen van de huurcommissie-regeling in grote lijnen geïntegreerd in de Landsverordening huur, waarbij de bepalingen op een aantal punten zijn aangepast. Zo kunnen de huurder en de verhuurder de huurcommissie verzoeken de maximale huurprijs vast te stellen, indien de marktwaarde van woonruimte in onbewoonde staat NAF 150.000,= of minder bedraagt. De huurcommissie stelt de maximale prijs vast met ingang van een door de huurcommissie te bepalen tijdstip. Bij deze vaststelling houdt de huurcommissie rekening met de marktwaarde van de betreffende woonruimte, daar waar voorheen werd aangesloten bij de historische bouwkosten van de woonruimte.

Indien de huurcommissie toestemming verleent voor beëindiging van een huurovereenkomst, bepaalt zij het tijdstip waarop de huur een einde zal nemen en geeft zij een bevel tot ontruiming. Een onherroepelijk geworden bevel tot ontruiming levert een executoriale titel op, die kan worden tenuitvoergelegd.

Van de uitspraak van de huurcommissie staat gedurende zes weken beroep open bij de rechter in eerste aanleg te Curaçao. Tegen zijn beschikking staat geen andere voorziening open dan cassatie in het belang der wet.

Het gehele stelsel van huur- en huurprijsbescherming (§2 'De huurprijs', § 3 'Opzegging door de verhuurder' en §4 'De huurcommissie') is overigens niet van toepassing op huur welke een gebruik van woonruimte betreft dat naar zijn aard slechts van korte duur is. Van de algemene bepalingen van de Landsverordening huur kan niet ten nadele van de huurder worden afgeweken.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Sabine M. Altena
altena@ekvandoorne.com

Focco W. Lusingh Scheurleer
lusingh@ekvandoorne.com

11. LANDSVERORDENING tot vaststelling van titel 13 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening personenvennootschappen).

Bij de invoering van deze Landsverordening is ook de aanpassing van Boek 8 met betrekking tot de limitering van de aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen meegenomen.

Personenvennootschappen

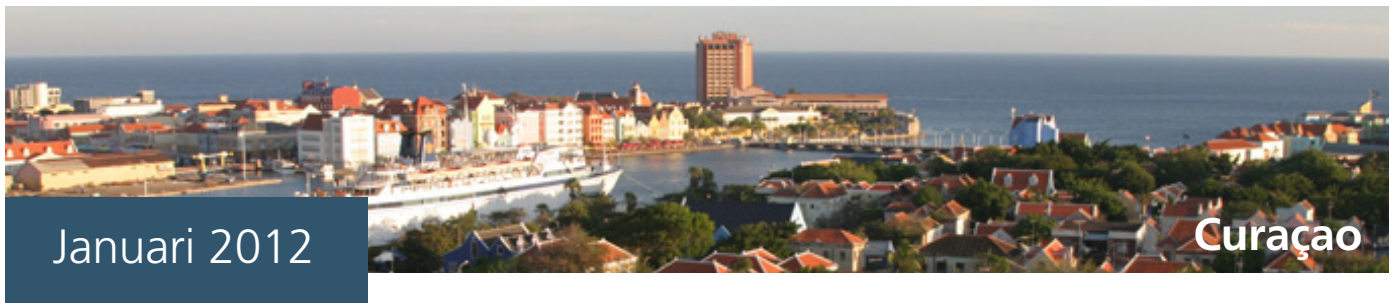
Met de Landsverordening personenvennootschappen is titel 13 van boek 7 Burgerlijk Wetboek ingevoerd waarin de regeling met betrekking tot personenvennootschappen is geregeld. Deze regeling vervangt de huidige titel 8 van Boek 7A Burgerlijk Wetboek waarin de regels met betrekking tot de maatschap zijn opgenomen en de tweede afdeling van de tweede titel van het Eerste boek van het Wetboek van Koophandel, waarin de regels met betrekking tot de vennootschap onder firma en de commanditaire vennootschap zijn opgenomen.

De Landsverordening personenvennootschappen is ontleend aan het Nederlandse ontwerp voor titel 13 van boek 7 van het Nederlandse Burgerlijk Wetboek. Opvallend is dat het Nederlandse wetsvoorstel door de Nederlandse Minister van Veiligheid en Justitie kort geleden is ingetrokken. Dit naar aanleiding van een kritisch verslag van de vaste kamercommissie en op basis van opmerkingen van VNO-NCW en MKB Nederland. De nieuwe regeling voor personenvennootschappen zou te knellend zijn voor bestaande maatschappen en vennootschappen onder firma en zou leiden tot onnodige kosten. Volgens de Nederlandse Minister was de primaire doelstelling van het wetsvoorstel het faciliteren van ondernemers. Dit zou in het wetsvoorstel onvoldoende tot zijn recht komen.

Het ontwerp voor de Landsverordening personenvennootschappen is redelijk recent nog gewijzigd in die zin dat de mogelijkheid om aan de openbare vennootschap en de commanditaire vennootschap rechtspersoonlijkheid toe te kennen is komen te vervallen. Het onderscheid tussen de rechtspersonen die zijn opgenomen in Boek 2 Burgerlijk Wetboek en de personenvennootschappen zoals opgenomen in de Landsverordening personenvennootschappen blijft hiermee bestaan.

De Landsverordening personenvennootschappen introduceert de volgende drie vennootschappen: (i) de stille vennootschap, (ii) de openbare vennootschap en (iii) de commanditaire vennootschap. De begrippen maatschap en vennootschap onder firma komen te vervallen.

De openbare vennootschap is de vennootschap tot het uitoefenen van een beroep of bedrijf (dan wel tot het verrichten van beroeps- of bedrijfshandelingen) die op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten treedt onder een door haar als zodanig gevoerde naam. De stille vennootschap is een vennootschap die geen openbare vennootschap is. Dit kan zijn omdat zij geen beroeps- of bedrijfsmatige activiteiten ontplooit of omdat zij niet op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten treedt onder een zodanig gevoerde naam. De Landsverordening personenvennootschappen verbindt uitdrukkelijk gevolgen aan het zijn van dan wel een openbare vennootschap dan wel een stille vennootschap. Voorbeelden van dergelijke gevolgen zijn het verschil in de vertegenwoordigingsbevoegdheid van de vennoten van de openbare dan wel stille vennootschap en het verschil in de aansprakelijkheid van de vennoten voor de verbintenissen van de openbare dan wel stille vennootschap.

Januari 2012

De openbare vennootschap kan een commanditaire vennootschap zijn, indien zij naast een of meer gewone vennoten een of meer commanditaire vennoten heeft. De commanditaire vennoot onderscheidt zich van de gewone vennoot in die zin dat hij:

- niet uitsluitend arbeid inbrengt;
- uitgesloten is van de bevoegdheid om rechtshandelingen te verrichten ;
- in beginsel niet aansprakelijk is voor verbintenissen van de vennootschap; en
- in het verlies van de vennootschap niet verder hoeft te delen dan tot het bedrag van zijn inbreng of het bedrag dat hij verplicht is in te brengen.

De stille vennootschap kan geen commanditaire vennootschap zijn.

Nieuw in de Landsverordening personenvennootschappen is de mogelijkheid om een openbare vennootschap om te zetten in een NV of een BV. Door de omzetting worden de vennoten van de om te zetten openbare vennootschap van rechtswege aandeelhouder in de NV of BV in verhouding tot ieders aandeel in de om te zetten openbare vennootschap.

Samenvattend kan worden gezegd dat door de invoering van de Landsverordening personenvennootschappen de interne bevoegdheden van de vennoten duidelijker en nauwkeuriger worden omschreven, het sterk verouderde onderscheid tussen beroeps- en bedrijfsmatig handelen verdwijnt, duidelijke regels voor de aansprakelijkheid van vennoten en de verhaalspositie van crediteuren van de vennootschap worden geïntroduceerd en lastig te interpreteren vertegenwoordigingsregelingen worden afgeschaft.

Januari 2012

Curaçao

Wilt u meer informatie
over *Limitering maritieme vorderingen*,
neem dan contact op met:

Eva Pennings
pennings@ekvandoorne.com

Freeke F. Kunst
kunst@ekvandoorne.com

Limitering maritieme vorderingen

Het zeerecht kent internationaal van oudsher een regeling voor de beperking van het ondernemersrisico van scheepseigenaren. Curaçao (en voorheen de Nederlandse Antillen) hebben de internationale ontwikkelingen van de limitering van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen in grote lijnen gevolgd door delen van het Londens Limitatieverdrag, waaronder de daarin gestelde aansprakelijkheidslimieten, te incorporeren in lokale wetgeving.

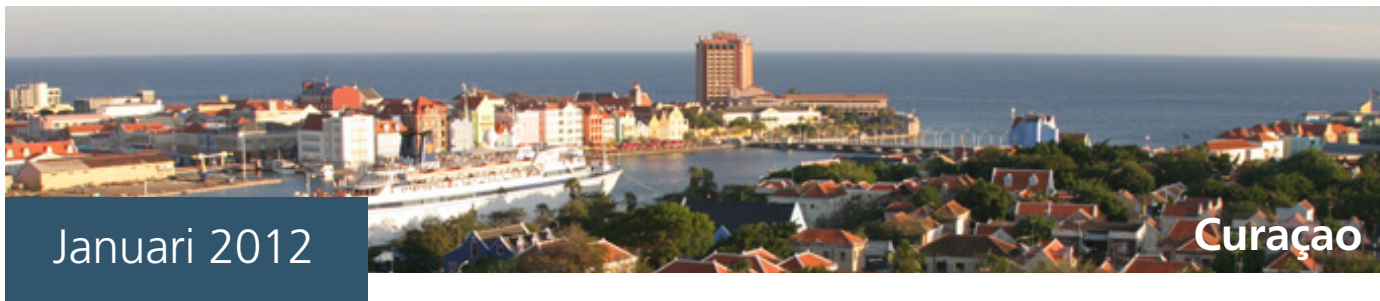
De regering van de voormalige Nederlandse Antillen heeft laten weten dat zij naast medegelding van het Londens Limitatieverdrag ook de wijzigingen daarop als vastgelegd in het Protocol van 2 mei 1996 wenselijk acht ("Protocol"). In dat kader zijn voorstellen tot wijziging gedaan van de artikelen 8:753, 755 en 756 Burgerlijk Wetboek. De wijzigingen zijn opgenomen in en zijn derhalve ingevoerd met de Landsverordening personenvennootschappen

Het nieuwe artikel 8:753, eerste lid, onderdeel a bewerkstelligt dat de aansprakelijkheid voor de bijzondere vergoeding (de vergoeding welke onder bepaalde voorwaarden en binnen bepaalde grenzen boven het normale hulploon kan worden uitgekeerd voor het verlenen van hulp aan een schip dat op zichzelf of door zijn lading schade dreigde toe te brengen aan het milieu), niet kan worden gelimiteerd met een beroep op de limieten uit het Protocol.

De wijziging van het eerste lid van artikel 8:755 betreft een dynamische verwijzing naar de limieten van het (gewijzigd) Londens Limitatieverdrag. Daarmee wordt steeds verwezen naar de laatste geldende aansprakelijkheidslimieten van het verdrag.

Artikel 8:756 lid 1 betreft de vorderingen ontstaan naar aanleiding van een voorval waarbij sprake is van schade als gevolg van dood of letsel van reizigers van een schip. Het artikel voorziet daarmee in een zogenaemde globale limiet, inhoudende dat als gevolg van eenzelfde voorval de aansprakelijkheid van de reder ten hoogste kan belopen het daarin genoemde bedrag, vermenigvuldigd met het aantal passagiers dat het schip gerechtigd is te vervoeren volgens zijn veiligheidscertificaat. Een dergelijke absolute bovengrens heeft voor scheepsexploitanten en verzekeraars van (zeer) grote passagiersschepen het voordeel dat zij verzekerd waren van een maximaal bedrag van de aansprakelijkheid dat lager ligt dan het maximale bedrag per passagier, vermenigvuldigd met het aantal passagiers dat het schip gerechtigd is te vervoeren volgens zijn veiligheidscertificaat.

Het belang voor Curaçao om de internationale ontwikkelingen terzake te volgen wordt in de maritieme praktijk met enige regelmaat gevoeld. Ondanks het feit dat veiligheid in de Curaçaose haven hoog in het vaandel wordt gedragen, komt het helaas voor dat (buitenlandse) kapiteins in Curaçaose wateren op een onbewaakt moment voor vele miljoenen schade veroorzaken. Voor buitenlandse verzekeraars en adviseurs zal het feit dat Curaçao is aangesloten bij het Londens Limitatieverdrag en het Protocol enige geruststelling kunnen bieden bij de afwikkeling van de schade in de voor hen wellicht exotische contreien.

Januari 2012

Curaçao

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Michael P. Druijts
druijts@ekvandoorne.com

Frank B.M. Kunneman
kunneman@ekvandoorne.com

12. Landsverordening tot vaststelling van de titels 17 en 18 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening verzekering en lijfrente)

Bij invoering van deze Landsverordening zijn ook de aanpassing van Boek 6 met betrekking tot elektronisch contracteren en aanpassing van Boek 3 met betrekking tot verjaring van overheidsgrond meegenomen.

Verzekering en lijfrente

Met de Landsverordening verzekering en lijfrente is een nieuwe Titel 17 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek geïntroduceerd en wordt het Curaçaose verzekeringsrecht in een klap gemoderniseerd. De nieuwe Titel 17 is identiek aan de op 1 januari 2006 ingevoerde Titel 17, Boek 7 van het Nederlands Burgerlijk Wetboek. De belangrijkste wijzigingen in het nieuwe verzekeringsrecht ten opzichte van het oude verzekeringsrecht onder het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen ("WvKNA"), zijn als volgt.

Het nieuwe verzekeringsrecht is nu ondergebracht in drie afdelingen van Boek 7, te weten:

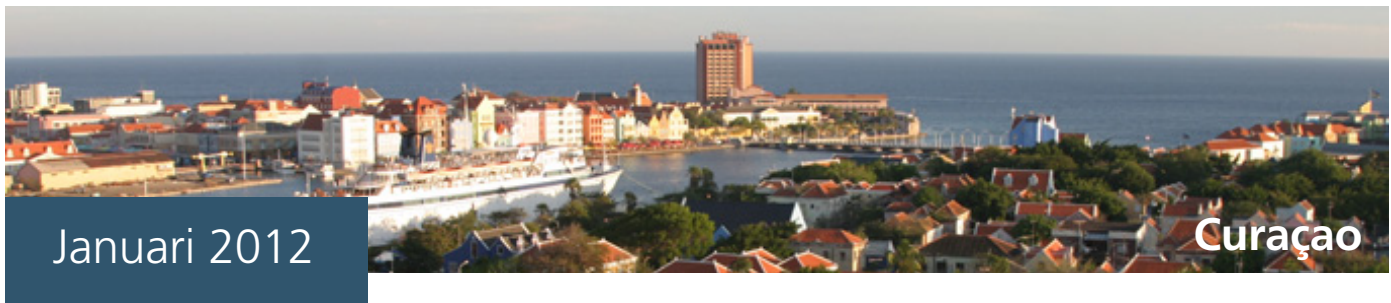
1. Algemene Bepalingen.
2. Schadeverzekering.
3. Sommenverzekering, waaronder levensverzekering.

De brand- en zeeverzekering worden niet meer expliciet behandeld zoals onder het oude recht wel het geval was.

De Landsverordening verzekering en lijfrente heeft in art. 7:928 een mededelingsplicht opgenomen waarin wordt omschreven wat moet worden meegedeeld bij het aanvragen van een verzekering. Vervolgens worden in de artikelen 7:929 en 7:930 sanctiebepalingen opgenomen indien de mededelingsplicht wordt geschonden. Het oude recht volgde een meer rigide sanctiesysteem in artikel 320 WvKvNA. Op grond van deze bepaling werd iedere verzwijging of verkeerde opgave, hoezeer te goede trouw gedaan, gestraft met vernietiging van de verzekering indien de verzekeraar als die kennis had gedragen van de juiste staat van zaken, de verzekeringsovereenkomst niet zou hebben gesloten, althans niet onder dezelfde voorwaarden. Als de verzekeraar na invoering van de Landsverordening verzekering en lijfrente ontdekt dat de aanvrager zijn mededelingsplicht niet naar behoren is nagekomen, dan moet de verzekeraar hem dat in beginsel binnen twee maanden laten weten, onder vermelding van de gevolgen. Indien sprake is van opzettelijke misleiding door de verzekeringsnemer of in het geval de verzekeraar bij kennis van de ware stand van zaken geen verzekering zou hebben afgesloten, kan de verzekeraar de verzekeringsovereenkomst binnen twee maanden na ontdekking daarvan, met onmiddellijke ingang opzeggen.

Het oude recht kende een algemeen eigen schuld begrip in artikel 342 WvKNA, waardoor een verzekeraar bevrijd kon zijn van zijn vergoedingsplicht. Voor de uitsluiting van schade als gevolg van brand gold het zwaardere schuld begrip van merkelijke schuld in artikel 360 WvKNA. Op grond van de jurisprudentie is deze eis van merkelijke schuld, ook van toepassing verklaard op andere verzekeringen dan brand en was een verzekeraar dus bij andere verzekeringen pas van zijn vergoedingsplicht bevrijd als er sprake was van het zwaardere schuld begrip van artikel 360 WvKNA.

Na invoering van de Landsverordening verzekering en lijfrente vergoedt een verzekeraar geen schade die door opzet of roekeloosheid is veroorzaakt, aldus art. 7:952. Opzet is verwijtbaarder

Januari 2012

Curaçao

dan roekeloosheid en merkelijke schuld. Het nieuwe recht vereist dus een grotere mate van verwijtbaarheid wil een verzekeraar worden bevrijd van zijn vergoedingsplicht. Wel staat het de verzekeraar vrij om toch te bedingen dat de verzekeraar bij schuld of merkelijke schuld van de verzekerde geen uitkering verschuldigd zal zijn. Artikel 7:952 is immers geen dwingend recht.

In tegenstelling tot het oude recht, regelt de Landsverordening verzekering en lijfrente de omvang van de vergoeding die als gevolg van schade uitgekeerd kan worden. Begrippen zoals 'total loss', vervangings-, herbouw-, en nieuwwaarde worden in de Landsverordening verzekering en lijfrente geïntroduceerd en nauwkeurig beschreven. Hoewel van regelend recht, scheidt deze bepaling meer duidelijkheid over deze begrippen.

Doordat het WvKNA geen verjaringstermijn kende moest men terugvallen op de algemene verjaringstermijn van het Burgerlijk Wetboek. Verzekeraars konden gebruik maken van hun eigen verjarings- of vervalbedingen. De Landsverordening verzekering en lijfrente introduceert in artikel 7:942 een algemene verjaringstermijn van drie jaar, lopend vanaf de dag volgend op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden. De verjaring wordt gestuit door een schriftelijke mededeling waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt.. Deze bepaling is van dwingendrechtelijk aard en daar kan dus niet van worden afgeweken.

Het oude recht kende geen regeling voor de contractduur noch kende het opzegtermijnen. Onder het nieuwe recht zijn verzekeringsovereenkomsten (persoonverzekeringen daarvan uitgesloten) die voor meer dan vijf jaren zijn aangegaan, steeds aan het einde van elk vijfde jaar opzegbaar. Het nieuwe recht hanteert ook een algemene opzegtermijn van twee maanden waarvan niet ten nadele van de verzekeringsnemer kan worden afgeweken. De Landsverordening verzekering en lijfrente introduceert de mogelijkheid voor een verzekeringsnemer om de verzekeringsovereenkomst langs elektronische weg op te zeggen. Het Nederlandse Burgerlijk Wetboek biedt deze mogelijkheid niet, zodat Curaçao het voortouw neemt in de ontwikkeling van de wijze waarop een verzekeringsovereenkomst kan worden opgezegd.

Wilt u meer informatie over Electronisch contracteren, neem dan contact op met:

Michiel van den Brink
brink@ekvandoorne.com

J.M. Randolph S. van Eps
eps@ekvandoorne.com

Elektronisch contracteren

In het Burgerlijk Wetboek zoals dat gold tot 31 december 2011 was reeds ten aanzien van enkele overeenkomsten bepaald dat deze slechts geldig tot stand kunnen komen indien zij schriftelijk worden vastgelegd. Het betrof bijvoorbeeld overeenkomsten betreffende huurkoop, aanneming van werk en koop van onroerende zaken. Het vereiste dat een overeenkomst schriftelijk dient te worden gesloten wordt een vormvoorschrift genoemd. Indien niet aan een wettelijk vormvoorschrift wordt voldaan dan heeft dit over het algemeen tot gevolg dat een overeenkomst nietig is.

In het moderne handelsverkeer is het gebruikelijk om op elektronische wijze, bijvoorbeeld via e-mail, internet of fax, overeenkomsten te sluiten. In de Landsverordening overeenkomsten langs elektronische weg, die in 2001 van kracht werd, zijn bepalingen opgenomen met betrekking tot overeenkomsten die op elektronische wijze zijn gesloten. Deze landsverordening geeft echter geen antwoord op de vraag of, en zo ja op welke wijze, het mogelijk is om overeenkomsten die op grond van de wet in schriftelijke vorm tot stand moeten komen, langs elektronisch weg te sluiten.

Om aan de onduidelijkheid hierover een einde te maken, en om de elektronische handel te bevorderen, is een voorstel gedaan tot wijziging van boek 6 van het BW. De Landsverordening verzekering en lijfrente voorziet in de invoering van een nieuw artikel 6:227a BW, waarin wordt bepaald dat een langs elektronische weg gesloten overeenkomst aan het schriftelijkheidsvereiste voldoet indien aan vier in het wetsartikel genoemde voorwaarden is voldaan.

De tekst voor het nieuwe artikel 6:227a luidt als volgt:

“1. Indien uit de wet voortvloeit dat een overeenkomst slechts in schriftelijk vorm geldig of onaantastbaar tot stand komt, is, onverminderd het bepaalde in of krachtens de Landsverordening overeenkomsten langs elektronische weg, aan deze eis voldaan indien de overeenkomst langs elektronische weg is tot stand gekomen en:

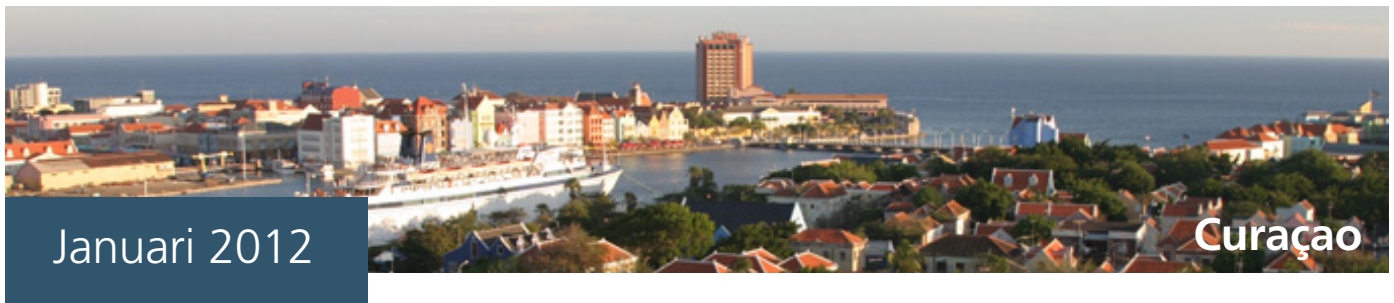
- a) raadpleegbaar door partijen is;
- b) de authenticiteit van de overeenkomst in voldoende mate gewaarborgd is;
- c) het moment van totstandkoming van de overeenkomst met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld; en
- d) de identiteit van de partijen met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op overeenkomsten waarvoor de wet de tussenkomst voorschrijft van de rechter, een overheidsorgaan of een beroepsbeoefenaar die een publieke taak uitoefent.”

Het artikel geldt alleen voor overeenkomsten die langs elektronische weg zijn gesloten. Daaronder vallen, zoals hierboven al is toegelicht, onder meer overeenkomsten die per fax, e-mail of via het internet worden gesloten.

De eerste voorwaarde bepaalt dat de overeenkomst zodanig moet worden vastgelegd, dat de partijen bij de overeenkomst in staat zijn om tijdens, maar ook na het sluiten van de overeenkomst van de inhoud daarvan kennis te nemen.

Op grond van de tweede voorwaarde moet de overeenkomst zo worden vastgelegd dat de partijen bij de overeenkomst in voldoende mate op de juistheid van de inhoud van de

Januari 2012

Curaçao

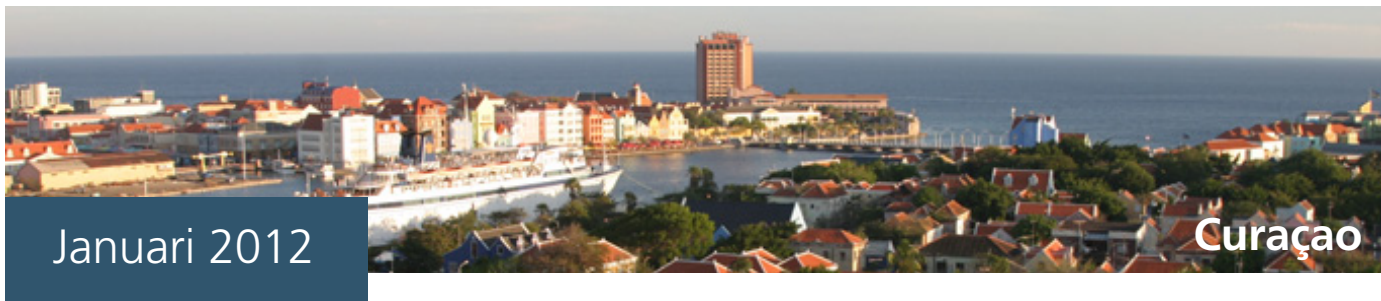
overeenkomst kunnen vertrouwen. Er dienen zodanige beveiligingsmaatregelen te worden genomen, dat voldoende zekerheid bestaat dat de inhoud van de overeenkomst niet na het sluiten daarvan eenzijdig is gewijzigd. Of de genomen beveiligingsmaatregelen voldoende zijn, zal steeds van de omstandigheden van het geval afhangen.

Het derde vereiste van artikel 6:227a bepaalt dat duidelijk moet zijn wanneer de overeenkomst is gesloten. Dit vereiste is opgenomen omdat het voor partijen bij een overeenkomst van belang is om te weten vanaf wanneer de overeenkomst tussen hen geldt en vanaf welk moment zij verplichtingen ten opzichte van elkaar hebben.

Het laatste vereiste is opgenomen omdat voor partijen bij een overeenkomst van belang is dat zij zekerheid hebben met wie zij hebben gecontracteerd. Aan dit vereiste kan door de contractspartijen bijvoorbeeld worden voldaan door de overeenkomst van een elektronische handtekening te voorzien.

Uit het tweede lid van artikel 6:227a blijkt dat overeenkomsten niet in alle gevallen via elektronische weg tot stand kunnen komen. Op overeenkomsten waarvoor de wet de tussenkomst voorschrijft van de rechter, een overheidsorgaan of een beroepsbeoefenaar die een publieke taak uitoefent is het artikel niet van toepassing. Het betreft bijvoorbeeld huwelijksvoorwaarden die bij een huwelijk worden gesloten. Een dergelijke overeenkomst moet op grond van de wet in een notariële akte worden opgenomen. Met het oog op de aard van deze overeenkomsten acht de wetgever het vooralsnog niet wenselijk dat deze elektronisch tot stand kunnen komen.

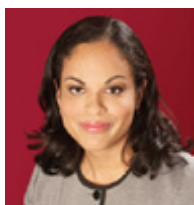

Januari 2012

Curaçao

Wilt u meer informatie
over Verjaring overheidsgrond,
neem dan contact op met:

Cristel King

king@ekvandoorne.com

Natasha Joubert

joubert@ekvandoorne.com

Verjaring overheidsgrond

In het Caribische deel van het Koninkrijk worden overheidsgronden vaak door derden in gebruik genomen. De overheid gedooft het gebruik van overheidsgronden vaak zolang hij geen plannen heeft voor de bestemming van die overheidsgronden. Als gevolg hiervan claimt de gebruiker vaak dat de gronden zijn eigendom zijn geworden door verjaring. Om in dergelijke situaties duidelijkheid te scheppen wordt door middel van de Landsverordening verzekering en lijfrente een nieuw artikel in Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek ingevoerd.

De tekst van het nieuw ingevoerde artikel 3:106a BW luidt als volgt:

“Een bezitter die wist of behoorde te weten dat een onroerende zaak of een recht waaraan deze is onderworpen toebehoort aan de overheid, kan met betrekking tot die zaak of dat recht jegens de overheid geen beroep doen op verjaring”.

Het voorgaande betekent dat een bezitter te kwader trouw, dat wil zeggen die wist dat de gronden niet van hem waren, maar ook een bezitter die anderszins niet te goeder trouw kan worden geacht te zijn, na verloop van de verjaringstermijn van een vordering tot beëindiging van het bezit van een onroerende zaak of een recht waaraan deze is onderworpen, geen beroep op verjaring kan doen jegens de overheid.

In dit kader is het ook vermeldenswaard dat een nieuw artikel 436a Rechtsvordering is ingevoerd waarin wordt bepaald dat beslag op goederen die voor de openbare dienst zijn bestemd niet mogelijk is (overheidsgronden). Om als overheidsgrond te kwalificeren moet er sprake zijn van een rechtstreekse gerichtheid van het gebruik van het betrokken goed voor het algemeen belang.

Wilt u meer informatie over deze landsverordening, neem dan contact op met:

Dave E. Liqui-Lung
liquilung@ekvandoorne.com

Michiel R.B. Gorsira
gorsira@ekvandoorne.com

13. LANDSVERORDENING tot aanpassing van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en het Faillissementsbesluit 1931 aan een aantal aanvullingen van het nieuwe Burgerlijke Wetboek.

Als gevolg van de herzieningen van het Burgerlijk Wetboek zijn er ook wijzigingen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en het Faillissementsbesluit 1931 doorgevoerd die betrekking hebben op het huwelijksvermogensrecht, de trust, de verzekering en lijfrente, het erfrecht en de schenking en de personenvennootschap. Daarnaast is met de wijzigingen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de elektronische akte in het algemeen geregeld en zijn er bepalingen opgenomen die mogelijk maken dat de rechter bepaalt dat verbeurde dwangsommen geheel of gedeeltelijk toevallen aan het Land Curaçao.

Wetboek Burgerlijke Rechtsvordering

Het nieuw toegevoegde artikel 135a RV bevat de regeling omtrent de elektronische akte. Kort gezegd moet de inhoud van de elektronische akte ten behoeve van wie de akte bewijs oplevert kunnen worden opgeslagen op een wijze die de inhoud toegankelijk maakt voor toekomstig gebruik voor een periode die is afgestemd op het doel waarvoor de akte bestemd is te dienen en die een ongewijzigde reproductie van de inhoud van de akte mogelijk maakt. Aan een wettelijke verplichting om een onderhandse akte te verschaffen kan alleen door middel van een elektronische akte worden voldaan indien degene aan wie de akte moet worden verschaft daarmee instemt.

Andere belangrijke wijzigingen zijn de invoering van een geheel nieuwe afdeling binnen rechtsvordering waarin bepalingen zijn opgenomen die zien op executoriaal beslag op de rechten uit een sommenverzekering en beslag ten laste van de verzekeringnemer op diens rechten uit een levensverzekering. Daarnaast is ook het conservatoir beslag op de rechten uit een sommenverzekering geregeld.

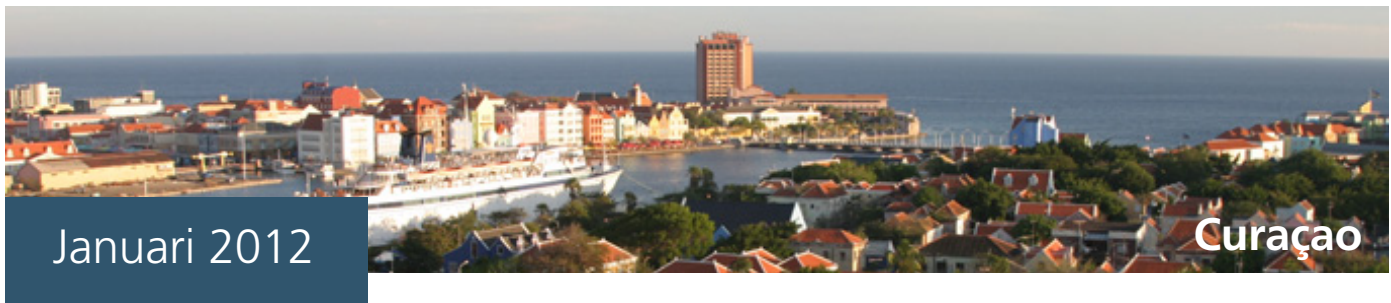
In verband met de invoering van de Landsverordening erfrecht en schenking zijn bepalingen opgenomen omtrent de rechtsmiddelen tegen beschikkingen in procedures betreffende een nalatenschap.

Faillissementsbesluit

Artikel 2 lid 3 FB is gewijzigd in verband met de invoering van de Landsverordening personenvennootschap. In dit artikel is bepaald dat ten aanzien van een openbare vennootschap de indiening van het verzoek tot faillietverklaring ook kan geschieden bij de rechter in eerste aanleg waar haar kantoor is gevestigd. De rechter die bevoegd is ten aanzien van een vennootschap, is mede bevoegd ten aanzien van de voor de schulden van de vennootschap verbonden vennoten.

De faillietverklaring van een openbare of stille vennootschap brengt als gevolg van de onderhavige wijzigingen niet het faillissement van de voor de schulden van de vennootschap verbonden vennoten met zich mee.

Er is thans een nieuw artikel 18a FB toegevoegd met betrekking tot een overeenkomst van levensverzekering. Artikel 18a FB bepaalt dat, met betrekking tot een overeenkomst van levensverzekering, buiten de boedel vallen:

Januari 2012

Curaçao

- a. het recht op het doen afkopen van een levensverzekering voor zover de begunstigde of de verzekeringnemer door afkoop onredelijk benadeeld wordt;
- b. het recht om de begunstiging te wijzigen, tenzij de wijziging geschiedt ten behoeve van de boedel en de begunstigde of de verzekeringnemer daardoor niet onredelijk benadeeld wordt;
- c. het recht om de verzekering te belenen.

Voor de uitoefening van het recht op het doen afkopen en het recht om de begunstiging te wijzigen, behoeft de curator de toestemming van de rechter-commissaris, die daarbij zonodig vaststelt tot welk bedrag deze rechten mogen worden uitgeoefend. Slechts met schriftelijke toestemming van de verzekeringnemer is de curator bevoegd tot overdracht van de verzekering. Indien de curator de begunstiging heeft gewijzigd, vervalt deze wijziging met de beëindiging van het faillissement.

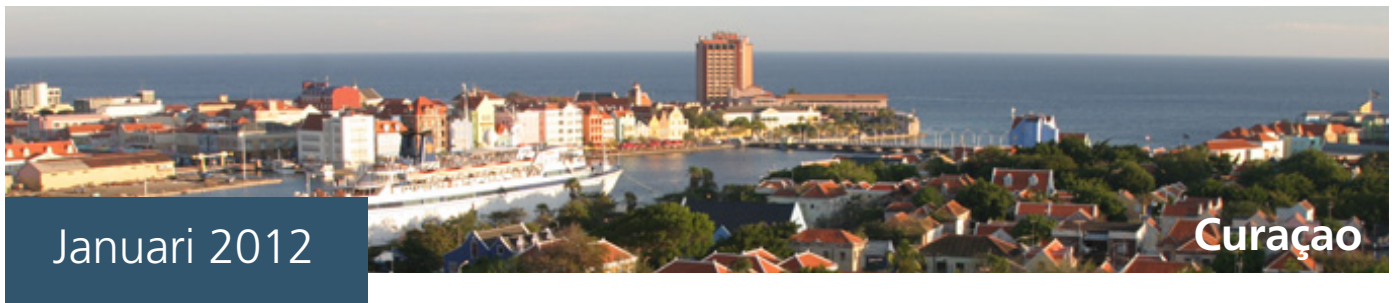
Indien de begunstiging na de faillietverklaring onherroepelijk wordt, dan kan deze onherroepelijkheid niet aan de boedel worden tegengeworpen. De verzekeraar is alsdan verplicht een uitkering, waarop de begunstiging betrekking heeft, onder zich te houden. Indien vaststaat dat de begunstiging niet zal worden gewijzigd, dan blijven de eerste en de tweede volzin buiten toepassing. In afwijking van het vorengenoemde kan de verzekeraar een betaling aan de begunstigde tegenwerpen aan de boedel, voor zover de curator niet bewijst dat de verzekeraar op het tijdstip van betaling op de hoogte was van het faillissement of van een daaraan voorafgegaan beslag ten laste van de verzekeringnemer. In dat geval heeft de curator verhaal op de begunstigde.

Ten aanzien van de begunstigde geldt dat hij bij verzoekschrift tegen elke handeling van de curator bij de rechter-commissaris mag opkomen, of van deze een bevel kan uitlokken, dat de curator een bepaalde handeling verrichte of een voorgenomen handeling heeft nagelaten.

Verder is in het eerste lid van artikel 39 FB een wijziging opgenomen in verband met de invoering van de Landsverordening trust. Indien bij een rechtshandeling die ertoe strekt een goed onder een trustverband te brengen schuldeisers zijn benadeeld, dan wordt de wetenschap van benadeling van schuldeisers, behoudens tegenbewijs, vermoed aan beide zijden te bestaan indien de rechtshandeling is verricht binnen een jaar voor de faillietverklaring en de schuldenaar zich niet reeds voor de aanvang van die termijn daartoe had verplicht. Voorts is met de hoedanigheid van bestuurder, commissaris of aandeelhouder van een rechtspersoon gelijk gesteld de hoedanigheid van trustee, protector of begunstigde van een trust.

Voor wat betreft de algehele gemeenschap van goederen die op het ogenblik van de voltrekking van het huwelijk van rechtswege tussen de echtgenoten ontstaat, voor zover daarvan bij huwelijkse voorwaarden niet is afgeweken, bepaalt artikel 57 lid 3 FB thans dat in geval van geschil van de aan de echtgenoot of geregistreerde partner van de gefailleerde opgekomen rechten aan toonder en zaken die geen registergoederen zijn, welke buiten de gemeenschap vallen, door beschrijving of bescheiden moet blijken.

De goederen, voortgesproken uit de belegging of wederbelegging van gelden aan de echtgenoot van de gefailleerde buiten de gemeenschap toebehorende, worden insgelijks door die echtgenoot teruggenomen, mits de belegging of wederbelegging, ingeval van geschil, door

Januari 2012

voldoende bescheiden, ten genoegen van de rechter, zij bewezen. Hieraan is toegevoegd dat op de belegging of wederbelegging van toepassing is dat voor een schuld van een echtgenoot, die in de gemeenschap is gevallen, zowel de goederen van de gemeenschap als zijn eigen goederen kunnen worden uitgewonnen.

Artikel 58 FB welk artikel bepaalde dat de echtgenoot van de gefailleerde geen aanspraak heeft op de boedel terzake van voordelen bij huwelijkse voorwaarden besproken en dat de schuldeisers wederkerig geen genot kunnen hebben van de voordelen, die aan de gefailleerde bij huwelijkse voorwaarden door zijne echtgenoot zijn toegezegd is als gevolg van de wijziging komen te vervallen en derhalve niet meer van toepassing.

NAWOORD

Dit document bevat informatie van algemene strekking. Het is niet bedoeld als juridisch advies. In specifieke situaties wordt de lezer aanbevolen nader advies in te winnen. Mocht u nog vragen hebben met betrekking tot deze samenvatting, dan staan wij u graag te woord.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enigerlei wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van VanEps Kunneman VanDoorne.

Namens VanEps Kunneman VanDoorne,

Sabine M. Altena
Attorney at law
Julianaplein 22
P.O. Box 504
Curaçao
T +599 (9) 461 3400 ext. 186
F +599 (9) 461 2023
altena@ekvandoorne.com
www.ekvandoorne.com

Frank Kunneman
Attorney at law
Julianaplein 22
P.O. Box 504
Curaçao
T +599 (9) 461 3400 ext. 254
F +599 (9) 465 7571
kunneman@ekvandoorne.com
www.ekvandoorne.com